

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatele: **P. Č.**, ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 7/2014, v řízení o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 19. 8. 2015 doručen spis Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 10 Na 7/2014 spolu s návrhem navrhovatele na určení lhůty krajskému soudu k provádění procesních úkonů, jež by spočívaly v: „*A, k opatření všech vydaných rozhodnutí označením odpůrce i předmětem řízení, B, k zařazení do rejstříku k tomu určenému (A), C, k zajištění vyjádření odpůrce ke správní žalobě, D, k vydání rozhodnutí o podané žádosti o osvobození od poplatku za žalobu, E, k opravě poučení o opravném prostředku i odůvodnění usnesení na listu č. 15*“.

Navrhovatel se tedy domáhá určení lhůty k provedení mnoha procesních úkonů dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) ve výše označené věci.

Nejvyšší správní soud prověřil obsah soudního spisu předloženého krajským soudem a konstatuje, že žalobu podal navrhovatel ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 31. 1. 2014. Asistentka soudce žalobce vyzvala usnesením ze dne 3. 2. 2014 k odstranění vad podání, které specifikovala. Žalobce podáním ze dne 17. 2. 2014 své původní podání rozvinul, vady však neodstranil. Předsedkyně senátu tedy vyzvala žalobce k odstranění i těchto vad. Protože se tak nestalo, soud podání ze dne 17. 2. 2014 odmítl. O kasační stížnosti proti usnesení poté rozhodoval Nejvyšší správní soud (sp. zn. 4 As 90/2014); kasační stížnost odmítl. Poté žalobce reagoval dalším přípisem. Jím byl návrh na určení lhůty k provedení ve shora uvedených úkonů v bodech A/ – E/ krajským soudem.

Krajský soud vydal usnesení (10 Na 7/2014-34), jímž zamítl žalobcovu žádost o osvobození od soudních poplatků, na které žalobce opět reagoval dalším rozhojněným přípisem. Ten krajský soud posoudil jako kasační stížnost a předal jej proto Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o ní. Ten kasační stížnost usnesením (sp. zn. 5 As 58/2015) odmítl.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

V dané věci krajský soud postupoval v téměř okamžité reakci na uvedené podání. Podstatné však je, že věc sama nebyla žalobou, žalobce se dovolává nejrůznějších postupů soudu; nejde však v žádném případě o zahájené řízení ve věci samé. Navíc se věcí již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, na což opět žalobce písemně reaguje nesrozumitelnými přípisy. Každá další vstřícná reakce soudu vyvolává další a další řetězení podání ze strany žalobce; obrana jakýchkoliv práv (byla-li původně nějaká) se již nedá vystopovat.

Nejvyšší správní soud považuje věc za rozhodnutou a nebude se již zabývat v této věci dalšími návrhy. Je-li věc uzavřena, a je tedy o ní již rozhodnuto, nemůže se jednat o tvrzené průtahy ve věci. Soud proto posoudil návrh na určení lhůty jako nedůvodný a zamítl jej.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2015

JUDr. Lenka Kaniová

Aprk 49/2015

předsedkyně senátu